У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. No. 69. TWO SECTIONS (SECTION I) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 10-го КВІТНЯ (APRIL) 1971 Ч. 69. VOL. LXXVIII.

Христос Воскрес із мертвих

— КОРОТКІ ВІСТІ —

П'ятниця, 9 квітня 1971

КРАЙОВЕ ОБСТЕЖЕННЯ РИМОКА-ТОЛИЦЬКИХ парохіяльних шкіл в ЗСА виявило, що їх кількість постійно зменшується через фінансові труднощі. Якщо цей процес триватиме далі, то їх кількість зменшиться до 1975 року ще на 1 800 шкіл. Тепер у цілій країні є 11,351 римо-католицька парохіяльна школа, в якій навчаються 4.3 мільйона дітей і молоді. Минулого липня закрилось понад 400 таких шкіл.

ДЕМАОКРАТИЧНИЙ ЛІДЕР У ПАЛАТІ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ Гейл Баґс виступив з поновними обвинуваченнями керівника Федерального Бюра Інвестиґації, Еф-Бі-Ай, Едґара Гувера. Конґресмен Баґс твердить, що він достовірно знає, що Еф-Бі-Ай за ним слідкувало і цим порушило закони цієї країни та конституційні права.

13-ТЬ СТЕЙТОВИХ ЛЕҐІСЛЯТУР СХВАЛИЛИ закон про те, щоб 18-річні громадяни ЗСА мали право брати участь у президентських та інших виборах, починаючи з 1972 року. „Ню Йорк Таймс" повідомив, що незабаром ще 19 стейтів проголосять схвалення того закону. Щоб він став дійсним на всю країну, повинні його схвалити щонайменше в 38 стейтах ЗСА.

НА 24-МУ КОНҐРЕСІ КОМПАРТІЇ СССР ВИЯВИЛИ в Москві, що впродовж останніх 5-ти років СССР витратив на збройні сили кругло 80 більйонів рублів. Прем'єр Алексєй Косиґін твердив, що з податкових прибутків видатковано на збройні сили 24.4 відсотки, або 7 відсотків усього національного прибутку. Але ті цифри не виявляють дійсної правди, бо 1) совєтські позиції на „оборону" записувані в бюджеті під різними рубриками, головно „на досліди", „на розвиток" і т. п. і 2) коли в Америці видається на цілі оборони к. 7 відс. загального національного прибутку, то він вдвоє такий великий, як у СССР. Совєти видають на військо найменше вдвоє більше, як Америка.

В ІТАЛІЇ ВІДБУВСЯ в минулу середу одноденний генеральний страйк, але він не відбився надто болюче на житті населення. У Римі й більших містах ресторани й каварні та більшість крамниць були відчинені, а в деяких містах страйк тривав тільки від 12 до 2-ої пополудні Все ж, міністер фінансів Луіджі Преті вирахував, що той страйк, який мав не господарський, а сутополітичний характер, бо страйкували опозиційні супроти уряду ліві соціялісти й комуністи, коштував Італії 160 до 200 мільйонів долярів внаслідку зменшеної продукції.

ПАКІСТАН ОТРИМАВ від ЗСА офіційний заклик „мирно поладнати" справу конфлікту у Східньому Пакістані. Представник Державного Департаменту висловив перед пакістанським амбасадором невдоволення, що зброя, яку Пакістан отримав від Америки для своєї оборони проти можливої загрози збоку комуністів, була використана у громадянській війні проти бенґальців із Східнього Пакістану. Евакуйовано відтіль уже кого 500 американців. Вони стверджують, що пакістанські вояки стріляли на вулицях міст до кожного у бенґальській ноші.

НА ЗАХІДНЬОМУ СИБІРІ БУДУЮТЬ нафтопровід від нового совєтського нафтового центру в Самофльорі, вглиб европейського СССР. Нафтопровід матиме 1.200 миль довжини, а його рури широкі на 48 цалів в діяметрі. Нафтові джерела в Самофльорі відкрито в 1968 році й покищо вони дають по 600.000 тонн ропи місячно.

КОНКОРДАТ ІТАЛІЇ З АПОСТОЛЬСЬКОЮ СТОЛИЦЕЮ БУДЕ зревідований. Апостольська Столиця твердить, що так звані Лятеранські пакти, що їх Папа Пій XI і Муссоліні підписали у 1929 році, були порушені законом, що його прийняв італійський парлямент про розводи. Але уряд прем'єра Еміліо Кольомбо спротивився вимозі комуністів і їх союзників, щоб односторонньо зревідувати конкордат: у цій справі відбудуться переговори.

НОВИЙ ПРЕМ'ЄР ТУРЕЧЧИНИ НІГАТ КРІМ ОТРИМАВ в парляменті вотум довір'я 321 голосом проти 46. Цей уряд прийшов до влади внаслідку загрози збоку армії, що вона переведе військовий переворот, якщо в Туреччині далі буде продовжуватись анархія.

ДВА МОЛОДІ ХОРВАТИ ЗГОЛОСИЛИСЬ до юґославського амбасадора в Стокгольмі у Швеції, Владиміра Рольовіча, та знайшовшись в його кабінеті — важко поранили його і його секретарку револьверовими стрілами. Обидва напасники у віці 21 і 23 роки піддалися поліції після того, як поліція одну годину облягала їх в будинку амбасади. Обидві жертви атентату перебувають у шпиталі на критичній листі.

Папа таврує духовників, що покинули священичий стан

Рим. — Папа Павло VI різкими словами натаврував тих католицьких духовників, які покинули священичий стан, порівнюючи їх до Юди та зацитував те місце з Євангелії св. Марка, де кажеться про Останню вечерю і Юду: „Краще було б для нього, як би він не був народився". Папа промовляв схвильованим і тремтячим голосом під час Богослужби, яку відправив у соборі св. Івана Лятеранського у Великий Четвер за новим стилем, при чому та відправа була сполучена з традиційним миттям ніг 12-ом мужчинам: це традиція, що її зберігають римські папи, як Намісники Христові, наслідуючи Христа, що на знак своєї покори вмив ноги Апостолам. Тих мужчин підібрано з недалекого дому старців. Папа признав, що у підході до проблеми відходу духовників від Церкви треба розглядати кожний окремий випадок, але таврував сам принцип, щоб відмовлятися від добровільного прийнятого священичого стану задля земських вигод чи інших особистих міркувань. Водночас Папа закликав провід Церкви і молодь, щоб мерщій виповнити ряди духовників, які прорідли з вини тих, що виступили з них. З-посеред 350.000 духовників Католицької Церкви 25.000 осіб виреклися священичого стану за останніх сім років.

Богдан ЛЕПКИЙ

І НАЧЕ СОН ЯВЛЯЄТЬСЯ МЕНІ...

Ще й нині бачу церковцю стару
З дубових брусів, наче на картині,
Доріжка в'ється під гору,
Село лежить в долині.

„Жучка" і „Зельмана" й „Воротаря"
І „Зайчика" й „Через попові лози",
Крізь прірву літ так чую я,
Неначе сміх крізь сльози.

І наче сон являються мені
Сільських дівчат веселі хороводи,
Лунають співи голосні
Немов весняні води.

Не знаю, чи ще церковця стара
Стоїть, чи гагілок там ще співають,
Та на Великдень буду я
З тобою, Рідний Краю.

„ВІРА У ВОСКРЕСЛОГО ХРИСТА КРІПИТЬ НАШ НАРІД"...

ВЕЛИКОДНІЙ ПРИВІТ МИТРОПОЛИТА КИР АМВРОЗІЯ НА РАДІЙОВИХ ХВИЛЯХ „ГОЛОСУ АМЕРИКИ"

Дорогі в Христі Брати і Сестри!

Завдяки радієвим хвилям „Голосу Америки" мило мені загостити до ваших домів та привітати вас від всіх наших Владик, духовенства й Українців католиків зі Злучених Стейтів Америки святочним привітом: Христос Воскрес!

Христове Воскресення є незаперечним свідоцтвом Христового вчення. Коли б Христос не воскрес, то Його апостоли не мали б ані основ, ані сили для свого великого подвигу благовістя. Цю правду про Христове Воскресення дуже чітко підкреслював св. Павло, великий Апостол народів, кажучи: „А коли Христос не воскрес, то марна проповідь наша, то марна й віра наша" (1 Кор. 15, 14). За цю правку Христові апостоли й учні не вагались віддати своє життя. За Воскреслого Христа Господа багато мучеників та ісповідників радо ішли на жорстокі муки, щоб засвідчити правдивість Христового вчення.

З приводу Христового Воскресення годиться нам усім християнам радіти тому, що Божественний Спаситель своєю смертю побідив духову смерть, а всім людям відновив духове життя. По словам св. Письма Христова Церква кличе нас: „Цей день учинив Господь, радіймо і веселімся в ньому". (Пс. 118, 24). Особливо годиться нам Українцям радіти Воскресенням Христовим в новітних сумних часах безбожного атеїзму. Христове Воскресення скріпляє надію в наших душах, що Українська Церква воскресне з новітних катакомб, а український народ повстане з ворожої неволі. Хоч в теперішніх часах багато з вас святкує празник Христового Воскресення тільки мовчки в душі та вірмо сильно, що прийде сподіваний день визволення Української Католицької Церкви й українського народу. Нашу надію на поміч Воскреслого Христа скріпляє нова подія, що Господь Бог через Христового Намісника Папу Римського збільшив число українських католицьких єпископів, іменуючи Преосв. Івана Стаха єпископом - помічником для Філядельфійської Митрополії. За батьківську опіку св. Апостольського Престола щиро дякуємо св. Отцеві Павлові VI, який пам'ятає про наш український нарід та молиться про кращу долю для нього. З історії Української Церкви і народу знаємо, що сильна віра у Воскреслого Христа кріпила наш український нарід серед різних нещасть. Цю глибоку віру в Христа Господа передав нам наш Тарас Шевченко, кажучи:

„Ми віруєм Твоїй силі
І слову живому,
Встане правда, встане воля,
І Тобі одному
Помоляться всі язики
Во віки во віки". (Т. Ш., „Кавказ")

Нехай віра у Воскреслого Христа Господа дасть вам моральну силу перенести всі хрести і терпіння та в недалекій майбутності заспівати вільними устами: ХРИСТОС ВОСКРЕС!

† **АМВРОЗІЙ**
МИТРОПОЛИТ
Філядельфійський Архиєпископ

50 000 паломників до Святої Землі

Єрусалим. — На п'ятницю 9-го квітня в Єрусалимі сподіваються кругло 50 000 релігійних паломників з усіх кінців світу, які вже масово прибували до Святої Землі у зв'язку з християнським Великоднем та жидівським святом. Ізраїльська авіяційна компанія повідомила, що вона сама перевезла з різних країн туристів на 24 великих літаках до Єрусалиму. Міністерство туризму Ізраїлю припускає, що в цьому святковому сезоні буде особливо багато паломників-християн до Господнього гробу. Хоча відносини між Ізраїлем і арабським світом далі дуже напружені, однак все таки немає війни, і це сприяє збільшенню кількости паломників.

Єпископ УПЦ Владика Марко взяв участь в конференції у Вашинґтоні

Вашинґтон, Д. К. — Єпископ Вашинґтонський Української Православної Церкви в ЗСА Владика Марко (Гундяк) взяв участь, як єдиний українець, у 70-членній урядовій конференції у Вашинґтоні, на якій ішлося про боротьбу проти наркоманії серед молоді. Представники Уряду інформували релігійних провідників різних церков і віровизнань про поширення пошести наркоманії та закликали релігійних діячів, щоб вони мали це на увазі й розпочали зі свого боку широку вияснювальну програму і боротьбу проти наркоманії. Конференція відбулася 26 березня і про неї звітував „Вашинґтон Пост" з 27 березня. Газета „Ню Трібюн" з Вудбріджу, Н. Дж., з 27 березня подала вістку з Картерету, де проживає Владика Марко, що він брав участь у тій конференції, скликаній президентом Ричардом Ніксоном, з участю багатьох сенаторів і конґресменів. Владика Марко після конференції в розмові з дорадником Президента Раджером Джансоном звернув увагу на те, що Найвищий Суд забороняє молитву в публічних школах, на що Р. Джансон відповів, що треба, аби люди масово писали до своїх сенаторів і конґресменів, домагаючись привернення права молитися в школах. Представники різних віровизнань звернуть відтепер особливу увагу на проблему поширення наркоманства.

„Українські писанки перемагають мовний бар'єр"

Блумінґтон, Іадіяна. — „Старша пані Марія Чехут говорить дуже слабо по-англійському, але її руки і її очі перемагають мовний бар'єр, коли вона показує, як треба декорувати писанки". Повний захоплення красою Великодньої української традиції писання писанок репортаж помістила журналістка Меджі Балуґ під назвою „Великдень в Україні", у щоденнику „Сандей Геральд-Таймс" в Блумінґтоні-Бедфорді, Індіяна. Репортаж прикрашений трьома велико го розміру фотознімками Леррі Кревела з підписами, що розповідають про їх зміст: „Пані Марія Чехут вживає приладу, що зветься „кістка", для зображення взірців на воску. На столі біля неї є раніше нею зроблені писанки", на другій фотознімці показано, як талановиті старечі руки вичаровують красу взорів і кольорів на писанці, а під третьою, з зображенням писанок, в підписі сказано, що ці прекрасно зроблені писанки є традиційними на Великдень в Україні. В репортажі авторка розповідає, що п-і Марія Чехут прибула з Монтреалю, в Канаді, де вона живе, до Блумінґтону, на відвідини своєї дочки, п-ва Миколи Кравчуків, і тут спільно з дочкою взалася писати писанки, бо без них не може бути для українців Великоднього свята. „В Україні розповідають леґенду про те, як дуже давно один чоловік мандрував на базар, несучи кошик яєць. Він побачив людину, що падала під хрестом, і допоміг їй, розповідає журналістка Меджі Балуґ,- а коли повернувся до свого кошика, то побачив у ньому чудово розписані, багатокольорові писанки. Та людина була не хто інший, як Ісус Христос, а допоміг йому св. Симон". „Сандей Геральд—Нюз", що обслуговує це університетське місто, з десятками тисяч студентів, зазначає, що в кожній частині України є різні леґенди на цю тему, але всюди люблять і дорожать традицією писання писанок та що в різних сторонах вони дещо різняться взорами і кольористикою. На прохання дівчат із американського Скавту і студентів, п-і Марія Чехут провела з ними лекцію писання писанок, і коротку лекцію з історії України при тому. Її донька не може настачити всіх запотребувань на українські писанки, що їх охоче купує місцеве населення, в тому молодь, довідавшись, що в Україні дівчата пишуть найкращі писанки і дарують на Великдень своєму коханому.

ВИСТАВА ДЕРЕВОРІЗІВ ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО

Закінчена недавно в Ню Йорку вистава дереворизів Якова Гніздовського переїжджає в повному складі до Ню Орлеанс в стейті Люізіяна. Вистава, що охоплює десять років праці мистця у ділянці деревориізу, відбудеться у галерії Таґір при 823 Шартр Стріт і її можна там оглядати від 13 квітня ц. р.

Комуністи на Паризькій конференції про В'єтнам відкидають пропозиції Ніксона

Париж. — На 108-му з черги засіданні Паризької конференції про В'єтнам, яке відбулося в четвер 8 квітня ц. р., комуністичні делеґати відкинули нову мирну пропозицію президента Ніксона, яку він зробив у своїй радіотелевізійній промові з минулої середи, та назвали заповіджене відкликання дальших 100.000 американських вояків з В'єтнаму до ґрудня ц. р., як „маневр з ціллю закрити плян продовжувати війну". Комуністи відкинули також пропозицію південно - в'єтнамської делеґації, щоб окремо, незалежно від цілого комплексу В'єтнамської проблеми, переговорювати про репатріяцію або приміщення в будь-якій невтральній країні бодай тих воєнних полонених, які вже довго перебувають в полоні. Американська делеґація підтримала ту пропозицію, але комуністи з місця відкинули її. Тим часом у Вашинґтоні завелась дискусія довкола здогаду, що президент Ніксон насправді вже устійнив дату повного відкликання американських військ з В'єтнаму і дав це зрозуміти у своїй промові. Так заявили сенатори Ю. Скат і Роберт Ґріффін, републіканці, та Роберт Бирд, демократ. Вони твердять, що коли Ніксон інформував сенаторів про зміст своєї промови на кілька годин перед своєю промовою в середу, вони винесли ясне враження, що Президент визначив термін відтягнення всіх військ з В'єтнаму на кінець наступного року. Пресовий референт Білого Дому Роналд Зіґлер заперечив цьому заявивши, що преез. Ніксон не мав нічого більше на увазі, як тільки те, що власне й сказав у своїй радіо-телевізійній промові.

Америка сприяє плянові відкрити Суецький канал — заявив Ніксон

Вашинґтон. — Президент Ніксон переслав єгипетському президентові Анвар Садатові персонального листа, в якому запевнив його, що американський Уряд сприяє його, Садата, плянові відкрити Суецький канал незалежно від остаточної полагоди ізраїльсько-арабського конфлікту. Водночас Президент просив президента Садата, щоб Єгипет виявив терпеливість та що він, Ніксон, переконаний, що Ізраїль внедовзі відповість на той плян щодо Суецького каналу. Ізраїльський прем'єр Ґолда Меір справді вже відповіла, але неґативно, хоч погодилася перевести над цим пляном розмови. Єгипет запропонував, щоб Ізраїль відкликав на певну віддаль свої війська із східнього берега Суецького каналу: тоді, мовляв, на східній беріг Суецького накалу на Сінайському півострові вернуться єгипетські війська, але між ними та ізраїльськими військами буде створена невтральна смуга, контрольована міжнародним військом. Для Ізраїлю неприйнятливою передумовою є повернення Єгиптові частини Синайського півострова перед устійненням цілого пляну замирення, — але Єгипет вважає це за невідхильну передумову відкриття Суецького каналу, щоб мати ґарантію, що рух по Суецькому каналі не буде загрожений ізраїльцями, які залишились би на східньому узбережжі каналу. Справа є предметом закулісових дипломатичних заходів.

Федеральний Апеляційний Суд виступив проти таємного записування розмов

Вашинґтон, Д.К. — Федеральний Апеляційний Суд відкинув становище уряду президента Ричарда Ніксона про те, що федеральні аґенти можуть підслухувати й таємно записувати на стрічку розмови членів радикальних груп. Федеральний Апеляційний Суд вважає, що для боротьби проти екстремізму можна вжити й таких заходів, але на це треба спершу мати судовий дозвіл. Апеляційний Суд у Сінсіннатті вирішив, що в Конституції ЗСА немає ні одного рядка, що давав би право на такі записи, і тому рішення Департаменту Справедливости є хибним, а таємне записування розмов на магнетофонну стрічку є порушенням конституційних прав громадян ЗСА. Сподіваються, що Департамент Справедливости буде поборювати таке рішення Апеляційного Суду й подасть справу на розгляд до Найвищого Суду. Департамент Справедливости, як і Генеральний Прокуратор Джан Мітчелл вважають, що урядові представники мають право вдаватись до різних заходів, задля поборення тих небезпечних угруповань, які можуть загрожувати леґально вибраному Урядові.

10 конґресменів виступили проти втручання президента Ніксона в справу поручника Келлі

Вашинґтон, Д. К. — Десять конґресменів - демократів виступили з заявою, у якій вони критикують рішення президента Р. Ніксона втручатись у справу засуду поручника Вілляма Келлі, обвинуваченого у масакрі цивільних у В'єтнамі три роки тому й засудженого на дожиттєву в'язницю. Наказом Президента було випущено поручника Келлі з арештанського в'язничного бараку і тепер він перебуває лише під домашнім арештом, до остаточного рішення своєї долі. 10 конґресменів - демократів вважають, що таке втручання Президента країни у справи військового судівництва підриває авторитет судівництва і що Президент даремно не бажає звернути увагу на моральну сторону тієї справи, вбивство беззбройних цивілістів. З такою заявою виступили конґресмени, члени Демократичної партії: П. Бартон з Каліфорнії, Дж. Коньєрс із Мичиґену, Б. Еґарт із Тексасу, Д. Едвард із Каліфорнії, Д. Фрезер з Міннесоти, Г. Гелстоцкі з Ню Джерзі, Р. Костенмаєр з Вісконсину, Е. Кох із Манґетену, А. Міква з Іллиной та В. Ріян з Манґетену.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Великодня радість

Великдень — це радість! Радість насамперед тому, що Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що в гробах, життя дарував. Цю воскресну радість потверджує весняна пора року, в якій святкуємо Христове Воскресіння, потверджують і збільшують великодні обряди і звичаї. На Великдень таки справді „Бог дав радість нам з небес".

Проте, радість радости не рівна. Людина ніколи не зазнала б справжньої радости, якби замкнулася в чотирьох стінах і тішилася своїм багатством, своїми успіхами й долею. Справжню радість можемо відчути лише тоді, коли разом з нами радіють інші. В цьому й суть великодньої радости, як „небо і земля веселяться", як радіють усі.

Багато в сучасному світі є такого, чим можна радіти. Людський геній, що визволив атомову енергію, створив технічні передумови для направду безжурного життя, в якому можна було б задовольняти не тільки життьові потреби людини, але й найвигідніші для неї умовини. Все це було б можливе, якби людина також етично достосувалася до того розвитку, якби вона перестала бути вовком для другої людини, якби не було холопа і пана, поневолювачів і невільників.

Очевидно, що хоч усі люди створені на образ і подобу Божу, не всі вони однакові і ніколи однаковими не будуть. Та це відноситься тільки до їх вигляду, їхніх здібностей, їхньої поведінки. Але всі вони заслуговують на однакові права.

Як це не жаль, але на Великдень 1971-го року до найбільш покривджених, найбільш знедолених і гноблених належить наш побожний, талановитий український нарід. І на Великдень, коли більшість українців у вільному світі могли б радіти великодньою радістю, вони з смутком згадуватимуть тяжку долю своїх батьків і матерів, братів і сестер на рідній, але все ще не своїй землі.

Ми все ж таки можемо збільшити нашу великодню радість бодай нашою твердою постановою робити все можливе, щоб і наш нарід на рідній землі діждався справжньої великодньої радости на волі, ми можемо збільшити цю нашу радість нашою пожертвою на добру ціль, нашим поступуванням в дусі Великодня.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

По лінії надії

Президент Ніксон заповів у своїй радіопромові в минулу середу, що до 1-го грудня ц. р. відкличе з В'єтнаму дальших 100.000 вояків, збільшивши таким чином число відкликаних військовиків до 356.000. Він пригадав, що в 1968 році, коли прийшов до влади, у В'єтнамі було 540.000 американського війська і не видно було виходу з тієї розпачливої ситуації, і що саме він концепцією приспішеної розбудови та вишколювання південнов'єтнамських збройних сил при одночасному ступневому відкликуванні власних військовиків знайшов той вихід — із честю. І ствердив двократно: „Наша участь у війні наближається до кінця".

Але принципові критики Ричарда Ніксона тією промовою не задоволені. Їх не переконав аргумент, що виявлення дати остаточного відходу американців дало б Ганоєві підставу для плянування наступу власне в найбільш для альянтів у Південному В'єтнамі критичний час. Їх не переконав аргумент, що негайне відкликання всіх військ із В'єтнаму було б розв'язкою „по лінії розпачу", а повільне, ступневе й плянове — „по лінії надії". Їх не переконала очевидна щирість миролюбної заяви Ричарда Ніксона, який таврував комуністів за шантажування Америки долею американських полонених. І не переконав їх факт, що це ж два демократичні президенти втягнули Америку в ту нещасну війну, а республіканський президент витягає її відтіль, але робить це розважно, пляново, „по лінії надії".

Демократичні діячі й демократична преса критикують Ричарда Ніксона за все, що він каже і що робить: за В'єтнам, Ізраїль і Єгипет, безробіття, економіку, поручника Келлі, за пресові конференції і за відношення до Конгресу. Здається, правду сказав той коментатор, який твердив, що коли б Ніксон у своїй промові на 100 відсотків повторив промову одного з демократичних сенаторів „голубів", то вони теж його критикували б. І, здається, правду сказав віце - президент Спіро Егню у своєму виступі на форумі Єйльського університету в минулу середу, що критики Уряду опановані манією добачати в Америці й її політиці самі тільки негативи і промовчувати все те, що добре, творче. Це „самобичування" перед світом мусить радувати серця ворогів Америки. Але політика, що йде по лінії надії і розсудку, знайде зрозуміння і признання, як не в сучасників, то напевно в очах історії.

І. Вовчук

В МОСКВІ ПЛЯНУЮТЬ, З КИЄВА ЛАЮТЬ, А „ОБРІЇ" УМОВЛЯЮТЬ

Три дні тривав з'їзд комуністичної партії на Україні, яка налічує 2,424.350 членів і 110.211 кандидатів. Поважна частина партійних вельмож (на з'їзді було 2.306 делегатів), після короткого відпочинку, вибралась на 24-ий з'їзд імперської партії — КПСС. „Радянська Україна" — урядовий орган ЦК КПУ і т. зв. уряду УССР, називає комуністичну партію на Україні „бойовим загоном" імперської партії. Найменування влучне, — в ньому відбито дійсний стан і ролю партії, створеної в Москві для України.

Загін є загоном, він виконує оперативні завдання головного штабу в Москві. Командир того загону, московський намісник з титулом першого секретаря ЦК — П. Шелест, звітуючи перед делегатами, дуже гнівався на українських націоналістів. За що? Вони, твердив розгніваний вельможа, перешкоджають будувати соціялізм, ведуть антикомуністичну діяльність проти пролетарського інтернаціоналізму, що його з Москви насаджується через „бойовий загін" серед українського народу. Мало того: „В брудному антирадянському хорі, твердив намісник, ганебна роля відведена заклятим ворогам нашого народу — українським буржуазним націоналізмом... яких, мов пилюку, розвіяв вітер історії".

Перший секретар перед тим, як згадати про „вітер історії", ствердив, що в Інституті Філософії УАН (філія московської Академії) партія виявила серйозні недоліки в порушенні партійности „при оцінці суспільно-економічних явищ і подій". Замість того, щоб розробляти схеми життя на замовлення партії, а в тому замовленні преважливе місце посідає розчинення національного буття в московському морі, вчені „вдаються до конструювання надуманих, відірваних від життя схем, більше займаються, так би мовити, „гімнастикою розуму", ніж творчою розробкою сучасних проблем". Які схеми конструювали науковці названого Інституту і „на деяких кафедрах суспільних наук у вищих учбових закладах" — П. Шелест не сказав. Не наважився.

Можливо, що науковці в „гімнастиці розуму" відійшли від схем московського патріотизму, який офіційно іменується радянським, і пробували конструювати життьові схеми суспільних відносин на патріотизмі національному, на національній ідеї, яка була, є і буде актуальною для кожної нації, а для української тим більше. Тому й гнівався московський намісник, лаючи націоналістів за „антирадянську діяльність".

П. Шелест ніколи не жив у згоді з українською національною ідеєю, бо і титул і становище імперського намісника до цього його зобов'язують. На те й створив Ленін „загін" - партію, щоб вона боролася з національною ідеєю і націоналістами. Нині в Україні націоналістами, як твердить автор підпільного видання „Серед снігів", називають всіх українських патріотів, що не коряться сваволі „тюремників" — російських шовіністів, а з народом обороняють історичні права України на незалежне державне життя, борються за національну ідею. Закликаючи партію боротись з націоналізмом, перший секретар ЦК КПУ не раз у своїй доповіді наголошував, що партія в будові соціялізму „базується на радянському патріотизмі і пролетарському інтернаціоналізмі", очевидно ж у московському виданні.

Дві протиставних, непримиренних сили зударяються в будові соціялізму імперії на Україні: національна ідея і московський пролетарський інтернаціоналізм. В тій будові, як твердить В. Ленін, „інтереси національної гордости великорусів збігаються з соціялістичними інтересами великорусских і інших пролетарів" (цитую з пам'яті).

Практика будови того соціялізму, як виглядає зі звіту керманича будівництва, показує що інше. Говорячи про успіхи будівництва, П. Шелест наголошував „радянський патріотизм та пролетарський інтернаціоналізм", на яких базується соціялістичне будівництво, і вказував на великі труднощі. З 26 областей України „успішно справилися з завданнями щодо виробництва і продажу державі зерна колгоспи Одеської, Харківської, Миколаївської, Кримської, Кіровоградської, Тернопільської і Ровенської областей". А решта? Не справилась. Полтавська область, яку чомусь названо у звіті, за п'ятирічку одержала зерна на 1,170.000 тонн менше, ніж передбачалось пляном. „У ряді районів і областей рік-у-рік не забезпечується заплянованої врожайність і гуртові збори зерна, не виконуються плянів продажу хліба державі".

Не весело і в промисловості. „Майже третина виробів, — ствердив П. Шелест, — що їх випускають машинобудівельні підприємства, розташовані на терені республіки, ще відстає від сучасного технічного рівня". А машинобудівельна промисловість України відіграє дуже важливу ролю в промисловому балянсі імперії, займаючи друге місце після РСФСР. Виходить, що практика будови соціялізму в економіці заперечує ленінізм. Бож В. Ленін, на якого покликається перший секретар ЦК КПУ, вчив: „Ми цінимо комунізм тільки тоді, коли він обґрунтований економічно".

У Київському Палаці Культури перед партійними вельможами і з н а т н ими людьми імперського будівництва соціялізму перший секретар від себе нічого не сказав, він повторив настанови Кремлю. „Правда" з 1 серпня м. р., вказуючи на „величезну небезпеку націоналізму" під сучасну пору, повчала, що „бути інтернаціоналістом — значить бути непримиренним до реакційного націоналізму". Бо „звуження патріотизму до служіння національній ідеї суперечить науці про суспільство і закони його розвитку".

В нинішніх кремлівських догмах про „розвиток суспільства" основною є Ленінова догма про звуження свободи, жорстокість до „інакодумаючих" і ліквідацію націй. В цій догмі втілено історичну суть Росії з її рабською духовістю, з підкоренням особистости цареві і державі в минулому, а нині партії і державі - імперії.

Сталін з неймовірною жорстокістю переводив цю догму в життя, нині його діло продовжує Л. Брежнєв. Історичні принципи, виплекані боярською „Росією" Івана Грозного, Петра, Катерини у вигляді інтернаціональних принципів переводять нині, поборюючи націоналізм. Перед з'їздом, як виглядає з преси, боротьбу з ним посилено.

В „Неделі" з 18-14 березня ц. р., тижневому додатку до „Известий" вміщено статтю: „Їхні люди з Цепеліштрассе". В Москві, буцімто, занепокоєні, що „еміґрантські, антирадянські організації, оті „їхні люди", будуть перешкоджати о л імпійським змаганням, що передбачаються влітку наступного року. „Мюнхен реваншистів, еміґрантів, ідеологічних диверсантів готується до того, щоб зірвати спортове свято дружби і миру народів", — пише „Неделя". Коли в Москві говорять про мир і дружбу, то за тим ховається черговий підступ, нова затія, в даному випадку проти еміґрації.

Висловивши вдоволення з того, що офіційний Мюнхен, його обивателі, хочуть приязно і тепло зустріти гостей, які прибудуть на Олімпіяду, „Неделя", п е р е плітаючи брудні лайки з брехливими наклепами, силкується доказати „протинародну" діяльність ОУН і АБН, які примістились „в будинку на тихій вулиці Ізару". Не жаліє брудних фарб „Неделя", щоб змалювати „шкідливу" діяльність голови АБН — Я. Стецька. Він, мовляв, має близькі стосунки з усіма централями, що відають ідеологічною боротьбою проти Совєтського Союзу. З допомогою людей із ОУН і АБН оті центри організують „провокації проти соціялістичних держав".

Ну й втяли! Ще й узбека Баймірза Хоїта, який буцімто командував мусульманським загоном за німців на терені Франції і Білоруси „Неделя" зараховує до людей з Цепеліштрассе. А щоб ця писанина якось виглядала перед читачами, яких лякають націоналістичною діяльністю за кордоном, до неї вплітається давні, перестарілі свідчення розвідника Вергуна у Східньому Берліні на пресовій конференції, зорганізованій понад 10 років тому кагебівськими „дипломатами". Наведено і „свідчення" захопленого чи заманеного в кагебівські тенета Джуґала.

(Закінчення буде)

Софія Наумович

КУЛЬТУРНИЙ ОСЕРЕДОК У РИМІ

(2)

У туристичних довідниках Італії, куди з'їжджаються туристи з усього світу, вмістили б і адресу українського музею та картинної галерії. Але тоді треба було б, щоб наші малярі присилали свої найкращі твори, бож до музеїв заходять знавці, які вміють зразу відрізнити вартісні твори від безвартісних. Тим часом Музей переноситься до будинку біля церкви св.св. Сергія і Вакха, де буде мати два поверхи — 35 більших і менших кімнат.

На цьому обірвалися мої о г л я д и н и м у з е ю. Повернувшись у Париж, я довідалася, що в Сарселі перебуває маестро Гординський, який може багато сказати про українські скарби Риму.

У Сарселі я поставила маестрові Гординському два запитання: 1. Що являє собою Музей Українського Католицького Університету? і 2. Як прийшло до мозаїки св. Софії?

На перше запитання маестро відповів, що музей щойно у стадії творення, складається виключно з дарунків, що з них деякі мають високу пам'яткову вартість. Серед картин, побіч багатьох слабших, є й добрі, є навіть шедеври, як висловилися італійські знавці. Наш Блаженніший продовжує традицію Митрополита Шептицького. Уже у Львові, в його робітні при Богословській Академії всі стіни були завішані образами Новаківського, Труша, Музикової, Іванця... Каплицю розмалював Петро Холодний, а іконостас різьбив Коверко. У Римі Блаженніший поставив у рекордовому часі собор св. Софії...

— У стилі київських соборів?

— Радше чернігівських... Блаженніший, проте, не тільки поспішає з будовою, але й намагається надати їй стилю водночас традиційного і модерного...

На друге питання, чому Блаженніший вибрав мозаїку для св. Софії, маестро відповів:

— Фрески нетривалі...

— Алеж київські перетривали...

— Так, київські перетривали до наших часів! Але на Заході — полюція! В усіх церквах, що я їх малював, після кількох років фарби полиняли, мальовило повідпадало. Бензинові випари з авт, дим з фабрик, хемікалії — все це діє дуже шкідливо на стінописи.

— І тому Блаженніший вибрав мозаїку?

— Так. Мозаїка, щоправда, далеко дорожча, проте вона вічна...

— Чи в Італії багато мозаїкових церков?

— Небагато: по кілька чи кільканадцять у Палермо, Венеції, Равенні.

— А в Україні?

— В Україні було колись дванадцять.

— Чи вони цілі мозаїчні?

— Ні, тільки св. Аполінарія у Равенні і Монтреалі у цілості мозаїкові, інші тільки у святилищі або на копулах. Так має бути і у св. Софії...

— Що буде на копулі?

— Христос Пантократор, Оранта, ангели, архангели і серафими, пророки — всіх 29 фігур... А чи знаєте, що у святилищі св. Софії вмурована смальта з Києва? Передали нам її через туристів

— Що це таке смальта?

— Це ті кусочки мармуру, емалі, кольорового скла, обрамленого золотом, що творять прегарні, мінливі образи. Смальта не чорніє, не нищиться, виблискує і міниться всіми кольорами, що дає чудові можливості. А головне — вона вічна!

— То наш Блаженніший розумний, що вибрав мозаїку...

— І розумний і практичний. Вона не тільки не піддається ні полюції, ні атмосферичним впливам, але її важко видерти зі стіни, як це намагалися зробити з чудотворною іконою у церкві св.св. Сергія і Вакха...

— Або поляки, що забрали з Белза нашу ікону Богоматері й умістили в Ченстохові.

— Виявляється, що вона неправдива!.. Доки за „панської Польщі" її не рухали, то всі думали, що це белзька... А тепер у „людовій Польщі", десь у 1950-их роках, коли зняли з неї корону, то виявилося, що це — копія! Белзький оригінал знищили, здається, татари але хтось мусів її бачити і зробити з неї докладну копію. До речі, навіть той шрам на лиці, що мав бути начебто від шаблі, — намальований!..

— Це дуже цікаве! Виходить, ми вже не маємо за чим плакати... А які, маестро, ваші мистецькі пляни?

— Створити культурно-мистецький центр у Римі.

— О, це напевно станеться вже з набуттям обителі й церкви св.св. Сергія і Вакха, куди перенесеться музей. А може й знайдеться якийсь український меценат, що збудує картинну галерію, яку назвуть його ім'ям?

— І тоді наші малярі творитимуть шедеври...

— А музей говоритиме про культуру України...

П. С.: Приїхавши вдруге до Риму, я з великим зацікавленням спинилася зразу ж перед собором св. Софії, побачивши над криницею чудову скульптуру маестра Мацея з Калябрії (звідки й мармур для статуй), що зображує славну тему нашого геніяльного маляра з XV ст. Андрія Рубеля, якого Москва перехрестила на „Рубльова". Три ангели - звістуни Авраамові майбутнього щастя, сина Ісаака, — ллють на обитель св. Премудрости всі благодаті. Здається, кращої теми й не можна було придумати для нашої еміґрації, яка за своє прив'язання до св. Віри не може добитися навіть адміністративної єдности Церкви.

Варто додати, що, переїжджаючи до Риму почерез „Закуток" Винниченка, я мала нагоду ствердити, що маестро Юрій Кульчицький, який спеціялізується тепер в іконографії, створив шедевр на тему „Трійці". Виявляється — ця тема так само надхнула Блаженнішого для скульптури, як Ю. Кульчицького для ікони. Може й справді трійця ангелів сповістить нам майбутню Божу благодать?..

З НАШИХ БУДНІВ

ШУТКА НА ВЕЛИКДЕНЬ

Якось так щасливо склалося, що не мушу в цьому фейлетоні робити жадної реклями, пропаґанди чи аґітації, тож і дозволю собі щиросердечно привітати дорогих земляків з Великоднем нового стилю і з Вербною неділею старого. Одним бажаю веселої паски, другим — веселої базьки. Шановним нюйоркчанам додатково бажаю веселих кубанських козаків, які покажуть нам у цю неділю свої гаґілки в Гантер коледжі.

Не знаю, як кому, а мені це справляє не абияку приємність, коли, скажемо, в Ню Йорку несуть з церкви свячену лозу, а в Нюарку-Ірвінґтоні вже гомонять великодні дзвони! Ото, буває, попостиш собі злегенька, поспіваєш „Претерпівий за нас страсти", а там береш автобуса і через три чверті години ти вже на Загудсонні христосуєшся під церквою св. Івана-Христителя, набираєш апетиту до свяченого... Пригадую (може було з десять років тому), як „наша" Вербна неділя теж припадала у „їхній" Великдень і я вибрався в гості просто з церкви св. Юра з шуткою під пахвою, бо й не було коли занести її додому. А ще мені було пощастило дістати з церкви розкішну шутку, поскільки за паламаря служив тоді мій земляк з Бібрецького повіту, який, по протекції, вділив мені подвійну порцію свяченої лози.

Правда, трохи незручно воно виглядало, що я прийшов у гості на Великдень з шуткою, і на це зараз же звернув увагу один бойовий новокалендарник, що був уже, як то кажуть, трохи під мухою і звернувся до присутніх пань з таким апелем:

— Дівчата, не христосуйтеся з отим старовіром, бо він собі на те не заслужив! Таж це чиста провокація: у нас — святий Великдень, а він приніс у хату з оберемком куриття, щоб нам показати, що він за старий обряд!

На моє щастя, присутнє жіноцтво не ставило проблеми обрядовости на вістрю ножа, до того ж сам господар дому виявився людиною широких, ліберальних поглядів: хоч і святкував за новим календарем, проте публічно, в пресі, обороняв позиції чикаґських староколендарників і гаряче закликав народ тримати освячених віками традицій. Великодня гостина пройшла тоді так гарно й симпатично, що я, вертаючись вночі додому, не тільки залишив у гостях свою шутку, але й новий капелюх...

...Здається, ще не так давно товклися серед нас ці завзяті-пристрасні календарні спори та роздори, а сьогодні — дивіться: вже й мало-хто їх згадує чи пригадує... Може дасть Біг, що так, як минулася у нас календарна криза, так само щасливо минеться і патріярхальна.

І к е р

Проф. Вадим Щербаківський

ВЕЛИКОДНІ ПИСАНКИ

(1)

Які спомини насуває писанка?

Писанка! Скільки гарних споминів зв'язано в нас із цим словом. Писанка! І серце сильніше в нас стукає і спомин та уява несуть нас туди, в давнину, додому, в нашу чистеньку хату, де ми бачимо на столі поміж пасками червоні крашанки та строкаті писанки.

Ще за тиждень перед Великоднем, на Вербу, після Утрені, коли роздали в церкві Вербу (пишу Вербу з великої букви, бо це не звичайна верба, а символічна, святочна і освячена), люди несуть її врочисто додому й при зустрічі з тими, хто не несе Верби, б'ють їх Вербою й приказують: „Верба б'є, не я б'ю, за тиждень Великдень, недалечко червоне яєчко, на щастя, на здоров'я; будь здоровий, як вода, а родючий, як верба!" Отже тут вперше згадується червоне яєчко.

Крім нашої чепурної хатинки (часто в доброї господині ця хатка буває така пахуча від усякого сушеного зілля, що аж тепер, здається, пахне, як згадаю), перед очима стоїть така сама маленька, але чепурна церковця, а в ній господарі та господині в гарних чоботях і навіть діди поголені на Великдень натиснулись так, що й повернутись не можна. Старі баби у святочних білих намітках, а молодиці в білих свитках і в найкращих хустках, дівчата ж у вінках з розпущеними косами та з різнокольоровими биндами (стрічками), що спускаються по спині майже до землі. А як вийдеш на хори, то перед тобою вся церква ніби цвіте й іконостас, бо і його десятки колонок, різьблених видом виноградної лози, перевитої квітками, йдуть рядами, один над одним, аж до самої бані. Усе цвіте, радісне, багатонадійне, серед кадильного диму, серед радісних співів, і коли навіть трапиться похорон на Великдень, то й небіжчика проводжають до могили радісні співи: „Христос воскресе із мертвих, смертію смерть поправ і сущим во гробіх живот дарував".

От уже зійшло сонце, а з тим кінчається Служба Божа й люди спішать додому розговлятися. Спішать, бо ніхто не вечеряв учора, а старші люди то й цілу суботу не їли, а деякі, як повечеряли рибою вночі після Страстей Христових, прослухавши їх у Чистий Четвер, то вже від того часу нічого до уст не брали ні у п'ятницю, ні в суботу, хіба трошки води випили за той час. Отже, молоді прибігли додому, а старші, звичайно помалу, поважно, урочисто верталися. Сіли за стіл розговлятися. З чого починають ?З крашанки! Писанкою розговлятися не годиться, вона й ніколи не буває вареною. Її варити не годиться, гріх!

Отже, батько або взагалі старший у родині, розрізує крашанку і усім дає по кавалочку, а всі беруть і урочисто їдять, так ніби причастя беруть. Розговівшись крашанкою, переходять до інших страв. Беруть паску. Паска у нас — це хліб з пшеничної муки, круглий, обов'язково з хрестом через цілий верх і з обідком; усе з того самого тіста. Усе, що стоїть на столі, носили до церкви і святили, усе було посвячене, покроплене свяченою водою ,а це робив священик після Служби Божої, коли всі зо своїми пасками й усім іншим стояли навколо церкви. Треба додати, що священик з півчими, які співали, і з хоругвами, виходивши з церкви, повертали наліво, тобто йшли назустріч сонцю, яке тоді саме звичайно сходило. У москвинів, навпаки, повертали направо, тобто йшли за сонцем. Вони казали, що треба ходити посолонь, тобто за сонцем, а наші казали, що треба йти навпроти сонця, тобто назустріч йому, маючи на думці, що Христос звався Сонцем Правди.

Після крашанки розговлялися далі паскою, сиром, ковбасою і т. ін., коли тут ще тільки люди ввійшли в смак розговіння, а вже на дзвіниці хтось дзвонить. Це якийсь зручний х л о п е ц ь, розговівшись крашанкою, ухопив того-сього і з куском ковбаси та паски вже прибіг до дзвіниці, щоб першому задзвонити, бо тоді цілий рік він у сьому буде перший.

Не минуло ще може й півгодини, як довкруги церкви, на цвинтарі повно хлопців і молодших дівчат. Парубки чекають кожен на свою дівчину, бо вона повинна принести йому писанку за те, що на колодія (на масницю), коли справляли кострубонька, вона йому чіпляла колодку, а він їй ставляв горілку. Тепер вона йому повинна дати писанку, щоб її беріг, бо має з нею ще цього літа, а найдалі восени одружитися. Парубоче збирається в гурти та христосується: один в одного розбивають свої крашанки й після того к а ж у т ь „Христос воскрес!", цілуються і розбиту крашанку бере той, хто її розбив. Далі, може вже й за годину приходять і дівчата, і кожна несе своєму хлопцеві писанку. Він розглядає її, хвалить, дякує і обережно ховає. А тут уже дівчата співають гагілки: „А ми поле оремо, ой дід-ладу оремо . . ." або „Орел поле ізорав" і т. п.

Яка різниця між писанкою і крашанкою?

Що ж то за різниця між писанкою і крашанкою? От тут нам для пояснення і зрозуміння треба звернутися до дуже давньої давнини. Отці Церкви поступали дуже мудро: вони, проповідуючи Христову віру, не старалися нищити або забороняти зразу всі старі звичаї. Ні, вони, знаючи поганські звичаї, знаючи поганську символіку, вибирали те, що можна залишити як не шкідливе. Навіть більше того, вони старалися деякі поганські звичаї пристосувати до християнства для кращої фіксації його серед народних мас. Так ,наприклад, передхристиянський хрест був символом зневаги, м у к и, смерти, але він став символом християнства, символом надії на воскресіння, символом віри в безсмертність людської душі. І цим хрестом християни перемогли мітрайське поганство. В релігії Мітри звали мітрайці свого божка „сонцем непереможним", „соль інвіктус", а Отці Церкви звали Христа „соль салютіс" — сонцем правди".

Писанки перед християнством були розповсюджені скрізь в передній Азії та в південній Европі. Ми зустрічаємо їх в Персії, Мессопотамії, Малій Азії, Греції, Римі, Подунайщині та в Україні. Яке значення вони мали тоді? Якими орнаментами були покриті?

Наші мистці чи організатори плекання та збереження народного мистецтва думають, що як намалювати на яйці якісь квіточки або написати „Христос воскрес!", то й буде писанка. Дуже тяжко вони помиляються! Це будуть тільки розмальовані яйця і більш нічого. На дійсній писанці мусять бути певного роду символи, які мали колись важливе значення, як (дві писанки) апотропейони, тобто відвертачі всякої нечистости, ворожої сили, відвертачі вроків від поганого ока, від пристриту й усяких інших хвороб, як талісмани проти всякого нещастя. В такім саме сенсі дівчина й дарує своєму парубкові, це значить „нареченому" ,писанку як талісман.

(Далі буде.)

64. Відділ СУА в Ню Йорку

ЗАПРОШУЄ НА

ВЕЛИКОДНІЙ БАЗАР

із святковим печивом

Великий вибір БАБОК і ТОРТІВ

Від год. 11-ої до 4-ої дня, у ДОМІ ВЕТЕРАНІВ при 33 Схід 7-ма вулиця в Ню Йорку, Н. Й.

у Велику П'ятницю, 16-го квітня 1971

Катедра
СВ. АНДРЕЯ ПЕРВОЗВАННОГО
Української Православної Церкви в Америці
90-34 139th Street, Jamaica, N.Y. 11435

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖБ В КАТЕДРІ НА СТРАСНОМУ і ВЕЛИКОДНЬОМУ ТИЖНЯХ 1971 Р.

12 квітня — Великий Понеділок — Літургія Першеосвячених Дарів — 10-та год. ранку

13 квітня — Великий Вівторок — Літургія Першеосвячених Дарів — 10-та год. ранку

14 квітня — Велика Середа — Літургія Першеосвячених Дарів — 10-та год. ранку

15 квітня — Великий Четвер — Божественна Літургія — 10-та год. ранку
Утреня і читання з Євангелії про Страсти Господні — 6-та год. веч.

16 квітня — Велика П'ятниця — Царські години — 12-та год. вполудні.
Вечірня з виносом св. Плащаниці — 2-га год. по пол.

17 квітня — Велика Субота — Утреня з чином Похорону Спасителя — 8-ма год. ранку.
Божественна Літургія — 10-та год. ранку
Читання Діяний св. Апостолів — 10-та год. веч.
Полунощниця — 11:30 год. веч.

18 квітня — Світле Христове Воскресіння — Великдень — Світла Заутреня і Божественна Літургія.
Після Літургії — освячення пасок — 12-та год. опівночі.
Світла Вечірня — 5-та год. веч.

19 квітня — Світлий Понеділок — Утреня і Божественна Літургія — 10-та год. ранку

20 квітня — Світлий Вівторок — Утреня і Божественна Літургія — 10-та год. ранку

24 квітня, субота — Всенічна Відправа — 6 год. веч.

25 квітня — Фомина Неділя — Божественна Літургія і роздача Артоса — 10-та год. ранку

НАСТОЯТЕЛЬ І ДУХІВНИЦТВО КАТЕДРИ

ПОВІДОМЛЕННЯ ВИДІЛУ ЕНТШ в САРСЕЛІ

Ще тільки до 31-го грудня 1971 року

можна набути ЕУ/2 (вісім томів) в ПЕРДПЛАТІ в дотеперішній ціні: $120 (полотно); $144 (півшкіра); $160 (шкіра).

НОВІ УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ ЕУ/2
від 1 січня 1972

полотно	$160,00	(один том $20,00)
півшкіра	$200,00	(один том $25,00)
шкіра	$240,00	(один том $30,00)

Підвишка зумовлена зміною вартости грошей і зростом коштів продукції, які за час 1960-70 зросли в Німеччині на СТО відсотків. Прохаємо про ласкаве зрозуміння нашої ситуації.

Хто бажав би замовити ЕУ/2 ще цього року, нехай пише на адресу представника на ЗСА, як слідує:

W. SAWCHAK, 2074 Vyse Ave., Bronx, N.Y. 10460

ВЕЛИКДЕНЬ в ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й.

Церква св. Володимира

Повідомляємо й запрошуємо Громадян та Гостей, а особливо Молодь на

ВЕЛИКОДНІ СВЯТКУВАННЯ

до ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й.

які намічується у слідуючому порядку:

П'ятниця, 16-го квітня: 1-ша год. по пол. — Вечірня Виставлення Плащениці, адорація Божого Гробу, Св. Сповідь.

Субота, 17-го квітня:
11-та год. рано — Св. Літургія, Св. Сповідь
7-ма год. веч. — Містополуношниця

Воскресення ГНІХ, 18-го квітня:
9-та год. рано — Процесія, Воскресна Утреня
10-та год. рано — ТОРЖЕСТВЕННА СВ. ЛІТУРГІЯ та СВЯЧЕННЯ ПАСОК
12-та вполудне — Спільне Свячене
2-га год. по пол. — ГАЇВКИ

Квитки на „Спільне Свячене" до набуття в „Арка", 48 Е. 7-ма вул., Ню Йорк, тел. GR 3-3550; „Дніпро", 689 Санфорд Еве., Нюарк, Н. Дж., тел. 373-8783; Панство Перехівські, Глен Спей, Н. Й., тел. (914) 594-9582; Панство Ляховичі, Глен Спей, Н. Й., тел. (914) 856-6104 (Глен Спа).

Помешкання замовляти на оселі УРС „Верховина", тел. (914) 598-2773 та в Глен Спа, тел. (914) 865-6104.

За Комітет Будови Церкви св. Володимира в Глен Спей, Н. Й.:

Д-р Е. ГРАБАРЧУК, голова — БОГДАН П. КАРАСЬ, секретар

Конференція Академічних Професійних Товариств за консолідацію українського життя

Ню Йорк — (Р. Кий) Чергове засідання Конференції Центральних Українських Академічних Професійних Товариств відбулося в Українському Інституті Америки 26-го січня 1971. Провід конференції в теперішній каденції, залишається в руках Українсько-американської Асоціяції Університетських Професорів з проф.: д-р П. Стерчом, головою і проф. д-р Наталією Пазуняк секретаркою.

Предметом нарад були актуальні справи, головно церковні, які тривожать українське громадянство, так на цьому терені, як й в діяспорі. Завершення структури Української Католицької Церкви Патріярхатом, проти чого виступають не лише чужі але й на жаль таки свої — дальше не находить належного зрозуміння у найвищих чинників — Вселенського Архиєрея, як також й серед нечисленної, але впертої своєї меншости. Цій справі присвятив багато уваги й журби представник лікарського Т-ва — д-р Юрій Кушнір, після чого в гарячій але речевій дискусії забирали слово: інж. Пахолюк, д-р С. Ворох, інж. Мокрівський, д-р Б. Дзерович, д-р Новосівський, д-р Б. Олесницький, д-р Наталія Пазуняк, д-р Р. Криштальський, д-р Юрій Кушнір, д-р П. Стерчо, мін. Ю. Ревай. Всі дискутанти висловлювали тверді постанови продовжувати усі заходи для закріплення помісности та завершення структури Української Кат. Церкви Патріярхатом, як також доложити усіх зусиль щоб розгорнути спільну опінію до дії.

Для виготовлення остаточного письма до Владик в тій справі, створено комісію з чотирьох, яка на слідуюче засідання (половина березня ц. р.) має прийти вже з готовим матеріялом.

Про жалюгідний лист кард. Тісерана, що був поміщений у Свободі, реферував д-р Р. Криштальський. Після основної дискусії рішено і в цій справі доручити згаданій комісії виготовити до слідуючого засідання документальну відповідь.

Про поїздку голови церковної комісії при УКК д-ра Шебунчака і секр. СКВУ ред. І. Білинського — в справі координації праці товариства за Патріярхальний Устрій в ЗСА з представниками такого Т-ва в Канаді — реферував побіжно проф. Стерчо, тому, що д-р Шебунчак не явився на засідання.

Мін. Ревай реферував коротко справу видачі „довідника" в англійській мові, а інж. Мокрівський пояснив, що Т-во інженерів приготовляє також такий довідчик, але в українській мові. Для вияснення тієї справи рішено, щоб обі заінтересовані сторони прийшли між собою до порозуміння. Пізньою порою закінчено це речеве і поважне засідання, з тим, що наступне відбудеться в половині березня ц. р.

Увага! *Увага!*

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ

отсим запрошує вже від тепер Українське Громадянство Філядельфійської Метрополії та доокличних місцевостей на

ВЕЛИЧАВИЙ СОЮЗОВИЙ ДЕНЬ ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ

що відбудеться

в неділю, 6-го червня 1971 року на площі УПЦеркви в Беттел

біля ЧЕСТЕРА, Па.

Під час того Свята відбудеться Посвячення Прапору Окружного Комітету, уфундованого Окрузі УНС за ОРГАНІЗАЦІЙНІ УСПІХИ.

Головним промовцем під час Свята буде

Достойний Сенатор Павло Юзик

член Канадійського Сенату та заступник Головного Предсідника УНС

ТОЧНА ПРОГРАМА СВЯТА БУДЕ ЗАПОДАНА В СЛІДУЮЧИХ ОГОЛОШЕННЯХ.

За Комітет:

Степан ГАВРИШ, Голова Округи — о. мітрат Омелян МИЦИК, Голова Святочного К-ту
Петро ТАРНАВСЬКИЙ, Секретар — Іван ДАНКІВСЬКИЙ, Касир

ВЕЛИКДЕНЬ в ГАНТЕРІ

В неділю, 18-го квітня 1971 р., о год. 10-ій ранку

буде відправлена

ТОРЖЕСТВЕННА СЛУЖБА БОЖА

в церкві св. Івана Хрестителя в Гантері, Н. Й.

Свячення пасок після Служби Божої — Церковний Комітет

Творцеві вогненного слова

Свято в честь Тараса Шевченка стало вже для українців роковим національним святом. Важко собі навіть уявити, щоб яка громада занедбала обов'язок пом'янути свого національного пророка. Не занедбує цього обов'язку й боффалівська українська громада. Як кожного, так і цього року українське громадянство м. Боффало відмітило Шевченківський день окремою святочною програмою. Цьогорічне Свято — патроноване місцевим Відділом УККА — відбулося в неділю 28-го березня у великій залі Українського Дому „Дніпро". На програму Свята склалися: промова й мистецька частина. Промову сказав запрошений президент Української Народної Помочі Володимир Мазур, підкреслюючи постійний домінуючий вплив Шевченкового слова на український нарід.

Основну частину мистецької програми виконав жіночий хор „Бурлаків", під проводом невсипущого свого дириґента, проф. Юрія Лаврівського. Крім „Заповіту", яким відкрито Свято, хор виконав ще: „Думи мої...", „Село", „Сон", „Ой у саду..." Всі пісні до слів Шевченка. Не одноразово підкреслювано, що в жіночому хорі „Бурлаків" співає немала кількість молодих сил. Молодими силами були виконані також і інші точки, а саме: пластун-юнак Олег Борачок, учень музичної школи Теодозій Депутат виконав на піяніні дві речі, з них одну українську композицію Р. Савицького „Їхав козак за Дунай...". Шевченкові слова лунали цим разом з уст пластунок-юначок: Зірки Чмоли, Лізи Шрамель і Галини Пруц. Вони відтворили картину з поеми „Гайдамаки" — „Лебедин". Зірка Чмола виступила в ролі Оксани, Ліза Шрамель — в ролі черниці, Галина Пруц — в ролі нарратора. Картина пройшла на високому рівні. Інші пластунки з цього самого 40-го Куреня ім. княгині Ольги виконали при акомпаніяменті гітар — пісню до слів Василя Симоненка — „виростеш ти, сину".

До успіху Свята причинилися чудові декорації, виконані місцевим мистцем Маріяном Борачком, який рівночасно відповідав за цілість програми як культурно-освітній референт УККА.

М. Л-в

Літні курси у Саскатуні

Цього літа перший раз у Саскатуні відбудуться українські курси для середньошкільної молоді.

Програма включає:
1) акредитовані курси української мови для студентів 9-ї, 10-ї, 11-ї, та 12-ї кляс.
2) історія українців Канади
3) географія України
4) українська література
5) історія України
6) українські народні танки
7) хоровий спів і гра на бандурі

В додатку до цієї програми заплановано також навчання в таких мистецько-прикладних ділянках, як: вишивання, різьба, писання писанок, українське куховарство, малярство й художнє фотографування.

Для розваги студентів заряджено такі денні зайняття: спортові ігри, плавання, забави, висвітлювання фільмів, екскурсії до музеїв, мистецьких ґалерій, прогульки до парків, озер та поїздки по історичних піонерських поселеннях.

Душпастирська опіка студентів як православного так і католицького віровизнання та навчання релігії і церковного співу буде провадитися під наглядом місцевих православних та греко-католицьких отців.

Курси будуть викладати професійно кваліфіковані вчителі.

Підготовою програми займається Рада Української Школи при допомозі українського Інституту ім. П. Могили.

Курс триватиме 6 тижнів, від 4-го липня до 15-го серпня, 1971 р. Оплата за курс тільки 180 дол.: 50 дол. за вписи, 130 дол. за харчі й мешкання. Для місцевих студентів окрема рата.

За дальшими інформаціями та аплікаційними формами просимо звертатися на слідуючу адресу: Ukrainian Summer School Program, Mohyla Institute, 1240 Temperance Street, Saskatoon, Saskatchevan.

Реченець звернення аплікацій: 12-го травня, 1971 р.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Громадське віче в Міннеаполісі

Ми довідалися, що до нас приїжджає представник Фонду Катедри Українознавства при університеті в Гарварді п. Богдан Тарнавський. Як на зло, неділя 21-го березня 1971 р. заповнена: Загальні Збори Прихильників УНР, Показ фільму з України, а навіть день підготови до 25-річного ювілею ОПЛДМ, який вшановуємо виставкою книжки й показом графіки. Усеж знайшлася 60-ка людей, що прийшла послухати про Гарвард. Нам та справа відома, бо тут існує Комітет, очолюваний д-ром Данилюком, була вже й збірка. Рішено справу оживити ще більше. Заплановано громадське віче. Привезено з летовища делеґата і пішли з делеґатом до церкви. Віче в українсько-американському Домі. В президії п. Пишко — предсідник, секретарює п. Пакуляк, як почесний член президії — емер. проф. Грановський.

Пан мґр Тарнавський приїхав з Чикаґо, де побув два тижні. І там є трудноці, є і інші концепції, але є і щирі жертводавці. Зі слів п. Тарнавського повівав оптимізм. Він пояснив, що на університеті тепер 50 студентів, з того числа спеціялізується 17. В історії 7, решта в літературі. Не всі вони українці, є деяке число чужинців, які студіюючи історію східньої Европи, зацікавилися українською проблематикою.

Головним стремлінням наукової Ради є добитися такої ситуації, щоб наші українознавчі предмети трактовано і викладано на такім самім рівні як ідентичні предмети інших національностей. Дещо вже в тому напрямі пророблено. Зачинають появлятися публікації. Їх має бути 20 річно. На столі новенька праця: „Заборона української мови" Савченка. Шість нових праць жде на свою чергу.

Відрадним явищем це і те, що швидко зростає бібліотека. Добуто цікаві, вартісні документи, як реєстри козацьких полків, універсали Мазепи і т. д. Виставка стародруків збудила зацікавлення й самопошану. Але треба ще наполегливої праці, пляновости і переконання, що гарвардський центр нам потрібний.

По доповіді була дискусія. Порушено багато різних справ: від родівника „дзе" коло слова Україна, курси вакаційні, стипендії, число студентів, заходи проти асиміляції, трудноці в збірковій акції, контракти з університетом, потреба сталих професорів, чи не ліпше добиватись катедр при стейтових університетах і т. д. Наші люди заінтересувалися справою і в скорому часі доповнимо склад Збіркового Комітету, взявшися до праці.

На другий день делеґат поїхав до Міннесотського Університету, щоб оглянути там архів — українську колекцію, яку заініціював проф. О. Грановський.

Василь Пакуляк
Міннеаполіс, Мінн.

В ПАМ'ЯТЬ — співосновника, б. довголітнього екзекутивного директора — скарбника і останньо члена Дирекції нашої кооперативи

бл. п. д-ра Василя Шкудора

складає 50.00 дол. на „Церкву в Потребі"

ДИРЕКЦІЯ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ „САМОПОМІЧ", ДІТРОЙТ

Замість квітів на свіжу могилу нашого Незабутнього Друга

бл. п. інж. ОЛЕКСАНДРА КРИНИЦЬКОГО

складаємо 20.00 долярів на Фонд „Церква в Потребі"

Мґр Петро й Лідія ЯЦЕВИ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 4-го квітня 1971 року відійшов у Вічність по тяжкій недузі в Чикаго, Ілл. на 80-му році життя наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, БРАТ І ДІДУНЬО

бл. п.

ОСИП ВИШНИЦЬКИЙ

бувший промисловець в Станиславові

ПОХОРОНИ відбулися у вівторок, дня 6-го квітня 1971 року з церкви св. Володимира і Ольги в Чикаго, Іллиной.

В глибокому смутку:

дружина — АПОЛЬОНІЯ
сини — ПАВЛО, з дружиною МІЛЕЮ і синами: АНДРІЄМ і МАРКОМ
дочки: МИРОСЛАВА, з мужем БОГДАНОМ БУРАЧИНСЬКИМ і синами: БОРИСОМ і АНДРІЄМ
ІРЕНА, з мужем БОГДАНОМ РАДЛОВСЬКИМ і сином АЛЕКСАНДРОМ
сестра — ЕВА БОРОВСЬКА (в Україні)
сестрінки: СТЕПАН ВОЛЯНИК з Рідною
РОМАН ВОЛЯНИК з Рідною
СОФІЯ ШВАБІНСЬКА з Рідною
МАРІЯ СТЕЛЬМАХ з Рідною
братова — СТЕФАНІЯ ВИШНИЦЬКА з Рідною
та близька і дальша Родина в Україні

В СУБОТУ, 17-го КВІТНЯ 1971 РОКУ — ВІДБУДЕТЬСЯ

ПІД ПАЛАТОЮ АПОСТОЛЬСЬКОЇ ДЕЛЕҐАТУРИ У ВАШИНҐТОНІ

ВСЕНАРОДНА МАНІФЕСТАЦІЯ

Початок о год. 12-ій вполудне

МАНІФЕСТАЦІЯ ПРИ СВІТЛІ СВІЧОК І СМОЛОСКИПІВ БУДЕ ПРОДОВЖУВАТИСЯ В ФОРМІ ПІКЕТУВАННЯ ПРОТЯГОМ ЦІЛОЇ НОЧІ З СУБОТИ НА НЕДІЛЮ І В НАСТУПНОМУ ДНІ АЖ ДО СЕРЕДИ 21-го Ц. М. ВІД ГОД. 8-ої РАНО до 7-ої ВЕЧ., КОЖНОГО ДНЯ.

Українці!

Між усіми привілеями Української Католицької Церкви перше місце займає право її Архиєпископського Синоду покликувати і висвячувати єпископів. Без цього права, наша Церква буде безправна і залишиться інструментом в руках Ватикану.

Східня Конґреґація знає про це і тому, щоб завдати нам смертельного удару, іменувала понад голову Верховного Архиєпископа Йосифа Сліпого о. д-ра Івана Стаха єпископом-помічником Філядельфійської Митрополії.

Українці!

Запротестуймо проти цього! У випадку коли б маніфестація в Вашинґтоні не дала бажаних наслідків — ми вже тепер закликаємо до наступної демонтрації в день висвячування о. І. Стаха.

Після Філядельфії — Вашинґтон!

Студентський Комітет Ад Гок за Помісність УКЦ

Хор „Горлиця" в Ірвінґтоні

17-го січня 1971 року в залі української православної церкви св. Тройці — Ірвінґтон, Н. Дж. відбувся „Різдвяний Концерт" хору „Горлиця" який патронує товариство прихильників УНР м. Нюарк - Ірвінґтон, Н. Дж.

Концерт був підготовлений жінками двох українських православних парафій: Парафії церкви св. Вознесенія. Мейплвуд, та парафії св. Тройці — Ірвінґтон, Н. Дж. та дівчат з молодечої Організації ОДУМ.

Він розпочався коротеньким поясненням, яку подав адміністратор хору К. Степовий.

По відслоненні завіси , на сцену вступило 15-ть жінок та дівчат в оригінальних українських одностроях, які й розпочали концерт співом „На Рождйество Христове" муз. Гайворонського, під дириґуванням хормайстра Василя О. Пташинського та акомпаняторки В. Приходько.

Хор „Горлиця" виступив із своїм самостійним концертом, який проспівав Колядки та Щедрівки: „На Йорданській річці", „Що то за предиво", „В полі, полі плужок оре", муз. К. Стеценка, „Коло двора", муз. Ступницького, „Ходив походив" муз. Гайворонського - Оранського, „А чи це той двір?", К. Стеценка та „Слава Зимі", хор з опери „Зима і весна", муз. М. Лисенка. Під гучні оплески присутніх, які майже в щерть заповнили парафіяльну залю церкви св. Тройці було закінчено першу частину програми.

В 2-ій частині програми виступали, виключно, члени молодечої Організації ОДУМ. В. Степовий при акомпаньяменті В. Приходько заграв на скрипці „Думу", муз. Гайворонського та „Мадріґале", муз. А. Сімонетті. Квартет Одумівок: Т. Самчук, Н. Пташинська, Г. Слинько, та О. Степова при акомпаньяменті одумівки В. Приходько гарно проспівав пісні: „Зацвіла в долинії..." муз. Філипенка та „Взимку" муз. М. Фоменка. Віртуоз П. Каневський, який в 1970 р. взяв першенство грою на акордеоні між 14-ти літніми однолітками стейту Ню Джерзі, заграв з успіхом „Концерто в Джімайнер", Мендельсона та „Албанія", Пістр Діеро, а Ганя Гаврюшенко — одинока танцюристка на цьому вечорі, з успіхом виконала танок „Ластівка". Всі члени молодечої Організації ОДУМ — добре вив'язались зі своїх завдань.

В 3-ій частині програми знову виступив хор „Горлиця", який проспівав ряд народних пісень: „Ялинка", муз. М. Фоменка, „Така її доля", муз. Гайворонського, „Мрії", муз. М. Фоменка, „На що мені чорні брови", муз. Гайворонського, „Рідні Карпати", муз. Бусвського „Ой, гори, Ой світи..." — хор русалок із опери „На русальчин Великдень", муз. Леонтовича, обр. В. Пташинського, та на закінчення побажання: „І в вас і в нас, щоб було гаразд". Перед виконанням цієї пісні, представниками товариства прихильників УНР, в особах Галини Бистрицької та Івана Каневського було вручено хорові „Горлиця" через дириґента п. В. Пташинського — китицю гвоздиків,, який гвоздики вручив кожній із хористок, які співом „І в вас і в нас" закінчили цей гарний концерт.

Поминаючи труднощі які не раз поставали перед хором, хор „Горлиця" своє завдання виконав з повним успіхом.

К. Степовий

ЗАСУДИЛИ НАЦИСТІВ

Берлін. — У Західньому Берліні засудили 65-літнього Фріца Верна, колишнього сотника гітлерівських СС-ів. на 12 років в'язниці за висилання тисячів жидів на смерть до кацету в Освєнцімі. Одночасно у Франкфурті засудили на 3 роки д-ра Бруно Берґера, одного з прибічників шефа СС-ів Гайнріха Гімлера. Але Дітера Вольфа звільнили, бо запізно віднайшли його і зголосили проти нього скаргу.

В приготуванні до концерту Миколи Леонтовича

Щоденник „Свобода", 8-го січня ц. р. приніс вістку, що музичні діячі, дириґенти чільних наших хорів на Сході ЗСА, ухвалили почати підготову великого репрезентативного концерту, присвяченому пам'яті композитора й дириґента Миколи Леонтовича. Цього року сповняється 50-ліття з дня його смерти. Посилена в останні роки офіційними чинниками дезінформація - враз із намаганням „радянізувати" самого М. Леонтовича ще більше свідчить про причетність тодішньої влади до передчасної загибелі видатного музичного діяча.

Немає сумніву, що в ділянці визбирування українських пісенних скарбів та їх творчої інтерпретації М. Леонтович займає одне з передніх місць у ряді діячів нашого хорового мистецтва.

Кожний, хто шанує музичну творчість М. Леонтовича зрадіє ініціятивою керівників - дириґентів українських хорів метрополії Ню Йорку та Філядельфії, відзначити півстоліття, з дня його трагічної смерти, не самими академічними статтями та промовами, а власне Хоровою Народною Піснею М. Леонтовича, в його аранжуванні.

Сподіваємось, що хорові мистці Каліфорнії й взагалі центральних та західніх стейтів американської землі не захочуть відстати і також відзначать рік смерти М. Леонтовича, Народною Хоровою Піснею нашого відомого творця хорового мистецтва.

На цей шлях вже ступили дириґенти хорів української громади в Лос Анджелесі: Наприклад: під час січневих свят - академій проголошення самостійности і соборности України дівочий хор пластунок і сумівок виконав дві гарні народні пісні, опрацьовані музично М. Леонтовичем: „Закувала зазуленька" та „Ой ти знав нащо брав". Так само на чільному місці була творчість М. Леонтовича (щедрівка) в репертуарі колядників під час Різдвяних Свят. Геній М. Леонтовича здатний глибоко зворушити своїми неперевершеними мелодіями кожну людину.

Галина Білоус

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 10-го КВІТНЯ 1971 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Збори Б-ва св. Володимира — 130 Відд. о год. 8-ій веч. в домівці Укр. Кат. Ветеранів при 33 Схід 7-ма вул. Проситься членство прибути. — О. Стешин, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збирання чл. вкладок за місяць квітень від Т-ва Дністер — 430 Відд., як слідує: в УСТ Тризуб, 11 квітня о год. 1-3 по пол.; в Укр. Домі при 23 і Бравн вул., 17 квітня о годині 7-9 веч. Проситься вирівняти чл. вкладки. — Д-р І. Скальчук, гол., І. Кніґніцький, секр.

НЕДІЛЯ, 11-го КВІТНЯ 1971 р.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 182 Відд. о год. 1-ій по пол. в приміщенні Укр. Правосл. Церкви св. Вознесіння, 635 Broad St. — Управа.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ, ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

Купуйте в підприємствах, які оголошуються в „Свободі"!